

ÀNGEL M. LANZAS

L K V
A A I
C F V
E K E
R A N
A C I
O N S
S

*6 de febrer - 6 de Març
1997*



DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA



PALAU BOFARULL

Llovera, 15
REUS

ÀNGEL M. LANZAS
Del 6 de febrer al 6 de març
1997

LACERACIONS

KAFKA

VIVENCIES

ÀNGEL M. LANZAS

EL TREBALL CRITIC DE LANZAS

Massa sovint oblidem que l'art té múltiples funcions i que la seva projecció no resta limitada exclusivament a la imatge de la bellesa. La bellesa d'un quadre pot estar relacionada o barrejada amb una profunda visió crítica del món que viu el pintor o d'una etapa històrica especialment conflictiva o viva.

En aquest sentit Àngel M. Lanzas ha sabut prendre el pols d'un període històric especialment conflictiu com és la segona meitat del nostre segle -lluita i recuperació de la democràcia i desempallegar-nos de tots els mals hàbits de la dictadura-, i deixar-nos les petjades d'un art a través del qual guiar-nos més fàcilment vers el gaudi d'un art lliure i reflexiu.

La pintura, com qualsevol altra expressió d'art i de vida, no solament ha de servir per al moment present, sinó que ha d'ultrapassar la conjuntura i projectar-se segura i endavant. Només cal que ens mirem amb atenció l'obra clàssica de qualsevol període històric, o de la mateixa modernitat, per a veure i entendre que les seves línies es mantenen com una lliçó segura i efectiva. Ara, veient la producció artística de Lanzas, tot això se'ns confirma de nou. De fet, clàssic com és, això tampoc ens podia estranyar ni poc ni gens. Quan ha passat favorablement el temps de la resistència al sistema polític, quan s'han superat por i angoixes, quan s'han arrelat unes bases de diàleg social i de solidaritat, continua essent necessària una vigilància i una crítica perma-

EL TRABAJO CRITICO DE LANZAS

Con demasiada frecuencia olvidamos que el arte tiene múltiples funciones y que su proyección no queda limitada exclusivamente a la imagen de la belleza. La belleza de un cuadro puede estar relacionada o mezclada con una profunda visión crítica del mundo que vive el pintor o de una etapa histórica especialmente conflictiva o viva.

En este sentido Angel M. Lanzas ha sabido tomarle el pulso a un periodo histórico especialmente conflictivo, como es la segunda mitad de nuestro siglo -lucha y recuperación de la democracia y desprendernos de todos los malos hábitos de la dictadura-, y dejarnos las huellas de un arte a través del cual guiarnos más fácilmente hacia el gozo de un arte libre y reflexivo.

La pintura como cualquier otra expresión del arte y de la vida no solamente ha de servir para el momento presente sino que ha de trascender la coyuntura y proyectarse firmemente hacia adelante. No hace falta más que mirar con atención la obra clásica de cualquier periodo histórico, o de la misma modernidad, para ver y entender que sus líneas se mantienen como una lección segura y efectiva. Ahora, viendo la producción artística de Lanzas, todo esto se nos confirma de nuevo. De hecho clásico como es, eso tampoco nos podía extrañar ni poco ni nada. Cuando ha pasado favorablemente el tiempo de la resistencia al sistema político, cuando se han superado miedos y angustias, cuando se han consolidado unas bases de diálogo social y de solidaridad, continua siendo neces-

nent perquè aquesta democràcia i tot allò que ella representa, continuïn vius i permetin l'exercici lliure de les llibertats.

Lanzas basa, precisament en la llibertat, la seva expressió artística i per això mateix els resultats són extraordinàriament productius. A través dels seus quadres tornen a recrear-se els millors moments de la inspiració social, bé sigui per a denunciar o per a dur als colors i les formes l'expressió d'una idea que el treball de Lanzas fa punyent, directe, reflexiu. Ser crític resulta imprescindible per a donar vitalitat a qualsevol expressió de l'art i, fins i tot, de qualsevol altra realitat més vulgar i quotidiana com és el parlar, l'actuar, el mirar, etc. Sense ull crític tot resta pla, o com una tela blanca on ningú hi ha posat el seu pinzell.

Ara tenim de nou el goig de veure i d'admirar l'obra d'aquest artista que ha deixat, arreu del món, empremtes d'una feina ben feta i amb voluntat de permanència. Estic segur que la seva capacitat de síntesi sobre la vida moderna ens ajudarà també a nosaltres a fixar amb més atenció, les imatges d'una societat canviant, que evoluciona, que s'interroga, i que s'ha de mantenir sempre sobre uns guiatge de comprensió i de tolerància per a poder gaudir, amb plenitud, de la vida i de l'art. I en aquest sentit l'obra de Lanzas ens ajuda, i molt.

Josep Mariné i Grau

President de la Diputació de Tarragona

ria una vigilancia y una crítica permanente para que esta democracia y todo lo que ella representa continue viva y permita el ejercicio libre de las libertades.

Lanzas basa, precisamente en la libertad su expresión artística y por eso mismo los resultados són extraordinariamente positivos.

A traves de sus cuadros vuelven a recrearse los mejores momentos de inspiración social, bien sea para denunciar o para mediante los colores y las formas expresar una idea que el trabajo de Lanzas hace punzante directa y reflexiva. Ser crítico resulta imprescindible para dar vitalidad a cualquier expresión del arte, y hasta cualquier otra realidad más vulgar y cotidiana como es el hablar, actuar, mirar etc.. Sin ojo crítico todo queda plano, como una tela blanca donde nadie ha posado su pincel.

Ahora tenemos de nuevo el gozo de ver y admirar la obra de este artista que ha dejado al rededor del mundo improntas de un trabajo bien hecho con voluntad de permanencia. Estoy seguro que su capacidad de síntesis sobre la vida moderna nos ayudará también a nosotros a fijar con más atención, las imágenes de una sociedad cambiante que evoluciona, que se interroga, y que se ha de mantener siempre sobre unas pautas de comprensión y de tolerancia para poder gozar con plenitud de la vida y del arte. Y en este sentido la obra de Lanzas nos ayuda y mucho.

Josep Mariné i Grau

Presidente de la Diputación de Tarragona

UN MÓN NOU

Àngel Martínez Lanzas és artista pintor de llarga i consolidada carrera. Es val de traços enèrgics, matèries consistents i grans formats per expressar els conceptes i les vivències nascudes del seu temperament exuberant. Martínez Lanzas es fa ressò de la vida, és receptiu als grans reptes i els accepta donant-los relleu i extensió.

L'artista presenta l'obra de tres anys, agrupada en apartats diversos: Homenatge a Kafka; Laceracions; Vivències Mediterrànies; Retrats; Dibuxos. Són interessants els treballs de Martínez Lanzas sobre Kafka. Resulten d'enfrontar el propi conflicte personal amb els enigmes de l'obra kafkiana, laberint per on discorren molts dels interrogants de l'home contemporani. Enigmes que mai ningú ha resolt en la vida pràctica, però que Lanzas capta amb viveza en les seves interpretacions. Així veiem la sèrie d'insectes -mantis, aràcnids, dípters-, a vegades antropomorfs, sempre inquietants, que Lanzas tracta amb marrons i ocres, amb suggestives gradacions carminades i maragda.

Martínez Lanzas és un aventurer de tècniques, que domina amb generosa aplicació de laques, vernissos, pigments, envelliment, resines, terres. D'aquesta manera aflora a la seva obra una visió particular de l'inconscient col·lectiu desvelat per Jung: sobre la matèria magmàtica i en determinats moments caòtica, s'afina el traç precís i decidit de la voluntat dominadora.

UN MUNDO NUEVO

Àngel Martínez Lanzas es artista pintor de larga y consolidada carrera. Se sirve de trazos enérgicos, materias consistentes y grandes formatos para expresar los conceptos y las vivencias nacidas de su temperamento exuberante. Martínez Lanzas se hace eco de la vida, es receptivo a los grandes retos y los acepta dándoles relieve y extensión.

El artista presenta la obra de tres años, agrupada en apartados diversos: Homenaje a Kafka; Laceraciones; Vivencias mediterráneas; Retratos; Dibujos. Son interesantes los trabajos de Martínez Lanzas sobre Kafka. Resultan de enfrentar el propio conflicto personal con los enigmas de la obra kafkiana, laberinto por donde discurren muchos de los interrogantes del hombre contemporáneo. Enigmas que nunca nadie ha resuelto en la vida práctica, pero que Lanzas capta con viveza en sus interpretaciones. Así vemos la serie de insectos -mantis, arácnidos, dípteros-, a veces antropomorfos, siempre inquietantes, que Lanzas trata con marrones y ocres, con sugestivas gradaciones acarminadas y esmeralda.

Martínez Lanzas es un aventurero de técnicas, que domina con generosa aplicación de lacas, barnices, pigmentos, envejecimiento, resinas, tierras. De esta manera aflora en su obra una visión particular del inconsciente colectivo revelado por Jung: sobre la materia magmática y en determinados momentos caótica, se afina el

L'obra més recent de Lanzas pren partit per una magnífica exposició de la vida mediterrània. La llum esplèndida del país nodreix retrats voluptuosos, de carnacions delicades. Busca i troba l'alegria de viure i deixa enrera les contradiccions i el dolor. Hi ha vermells en la natura, en la terra; és la sang que circula en harmonia i batega en les expressions de les dones que seuen mesurant el pas del temps. Si abans el propi cos s'ha fet estrany, ara es revela amb complaença.

L'obra recent de Martínez Lanzas és d'una maduresa sòbria i suggestiva. Disposa els seus espais amb amplitud i hi equilibra la figuració sorgida d'un període anterior abstracte i expressionista. És l'evolució, la comprensió de la vida, el llenguatge del seu temps, que li demanen precisament això: néixer cada dia a un món nou.

Olga Xirinacs

Espectora

Juliol 96

trazo preciso y decidido de la voluntad dominadora.

La obra más reciente de Lanzas toma partido por una magnífica exposición de la vida mediterránea. La luz espléndida del país nutre retratos voluptuosos, de carnaciones delicadas. Busca y encuentra la alegría de vivir y deja atrás las contradicciones y el dolor. Hay rojos en la naturaleza, en la tierra; es la sangre que circula en armonía y late en las expresiones de las mujeres que se sientan midiendo el paso del tiempo. Si antes el propio cuerpo se ha hecho extraño, ahora se revela con complacencia.

La obra reciente de Martínez Lanzas es de una madurez sobria y sugestiva. Dispone sus espacios con amplitud y en ellos equilibra la figuración surgida de un periodo anterior abstracto y expressionista. Es la evolución, la comprensión de la vida, el lenguaje de su tiempo, que le piden precisamente eso: nacer cada día a un mundo nuevo.

Olga Xirinacs

Espectora

Julio 96

CRÒNICA DEL SENTIR I LA SOLITUD

(El monstruós del fet quotidià)

Hi ha una pintura que neix de la teoria, de la mateixa manera que n'hi ha que neix de les vivències. O sigui, hi ha una pintura que neix des del pensament i una altra que flueix del cor. La d'Àngel Martínez Lanzas és d'aquestes últimes. Ell estableix una puntual crònica del sentir.

Podríem dir que al llarg dels anys ha establert una puntual cronologia de la solitud: aquells moments en què l'home afronta la seva circumstància en el seu interior. És des d'aquí d'on neixen les antigues sèries de les "Laceracions", els "Homenatges al poble rus", el conjunt d'obres sobre "Iraq". En totes elles trobem que el motiu és la violació de l'home, la humiliació de la dignitat de la persona.

En l'obra actual, l'artista segueix furgant l'interior, el sentiment més íntim, però ara ho fa allunyant-se dels sentiments genèrics i reflectint la pròpia interioritat. "Homenatge a Kafka" exemplifica aquesta metamorfosi. Martínez Lanzas s'ha submergit en el seu interior, també en una època de solitud, en uns moments de trencament espiritual. I ens ha deixat la seva crònica personal. Ens ha volgut mostrar tot allò que hi ha de monstruós i estripat en el fet quotidià. Ens ha volgut evidenciar que les relacions personals també i de manera més directa poden esquinçar els nostres sentiments.

A l'igual que Gaston Bachelard, l'artista tarra-

CRÓNICA DEL SENTIR Y LA SOLEDAD

(Lo monstruoso del hecho cotidiano)

Hay una pintura que nace de la teoría, de la misma manera que hay la que nace de las vivencias. O sea, hay una pintura que nace desde el pensamiento y otra que fluye del corazón. La de Ángel Martínez Lanzas es de estas últimas. Él establece una puntual crónica del sentir.

Podríamos decir que a lo largo de los años ha establecido una puntual cronología de la soledad: aquellos momentos en que el hombre afronta su circunstancia en su interior. Es desde aquí de donde nacen las antiguas series de las Laceraciones, los Homenajes al pueblo ruso, el conjunto de obras sobre Irak. En todas ellas hallamos que el motivo es la violación del hombre, la humillación de la dignidad de la persona.

En la obra actual, el artista sigue hurgando el interior, el sentimiento más íntimo, pero ahora lo hace alejándose de los sentimientos genéricos y reflejando la propia interioridad. Homenaje a Kafka ejemplifica esta metamorfosis. Martínez Lanzas se ha sumergido en su interior, también en una época de soledad, en unos momentos de quiebra espiritual. Y nos ha dejado su crónica personal. Nos ha querido mostrar todo lo que hay de monstruoso y desgarrado en el hecho cotidiano. Nos ha querido evidenciar que las relaciones personales también —y de manera más directa— pueden rasgar nuestros sentimientos.

goní sap, com a bon somniador de flama d'espelma, que tot és dramàtic en la vida de les coses i en la vida de l'univers. I ell també desenvolupa una teoria del dramatisme vivencial. Els insectes devorant el que tenen al seu entorn, les referències a una generació perduda, la família com a conflictitat quotidiana, el ciclop com a monstre abundós avui en dia, l'unicorn en la seva carrera al buit. Tot ens evidencia la posició interna d'un home que sempre ha sentit l'angoixa dels altres i que ara sent, també, la seva pròpia.

Que bé acompanya la manera de fer de Martínez Lanzas la necessitat del seu discurs. Una figuració barrejada amb l'abstracció, el dibuix precis que es fon amb la taca inconcreta, l'estrip i el forat de la tela ... Tenim al davant a un pintor que domina els recursos de l'expressió. Per això ens arriba a colpir.

Francesc Miralles

Historiador i crític d'art
Setembre 96

Al igual que Gaston Bachelard, el artista tarraconense sabe, como buen soñador de llama de vela, que todo es dramático en la vida de las cosas y en la vida del universo. Y él también desarrolla una teoría del dramatismo vivencial. Los insectos devorando lo que tienen a su alrededor, las referencias a una generación perdida, la familia como conflictividad cotidiana, el ciclope como monstruo abundante hoy en día, el unicornio en su carrera al vacío. Todo nos evidencia la posición interna de un hombre que siempre ha sentido la angustia de los otros y que ahora siente, también, la suya propia.

Qué bien acompaña la manera de hacer de Martínez Lanzas la necesidad de su discurso. Una figuración mezclada con la abstracción, el dibujo preciso, que se funde con la mancha inconcreta, el desgarrón y el agujero de la tela... Tenemos delante a un pintor que domina los recursos de la expresión. Por eso nos llega a conmovir.

Francesc Miralles

Historiador y crítico de arte
Septiembre 96

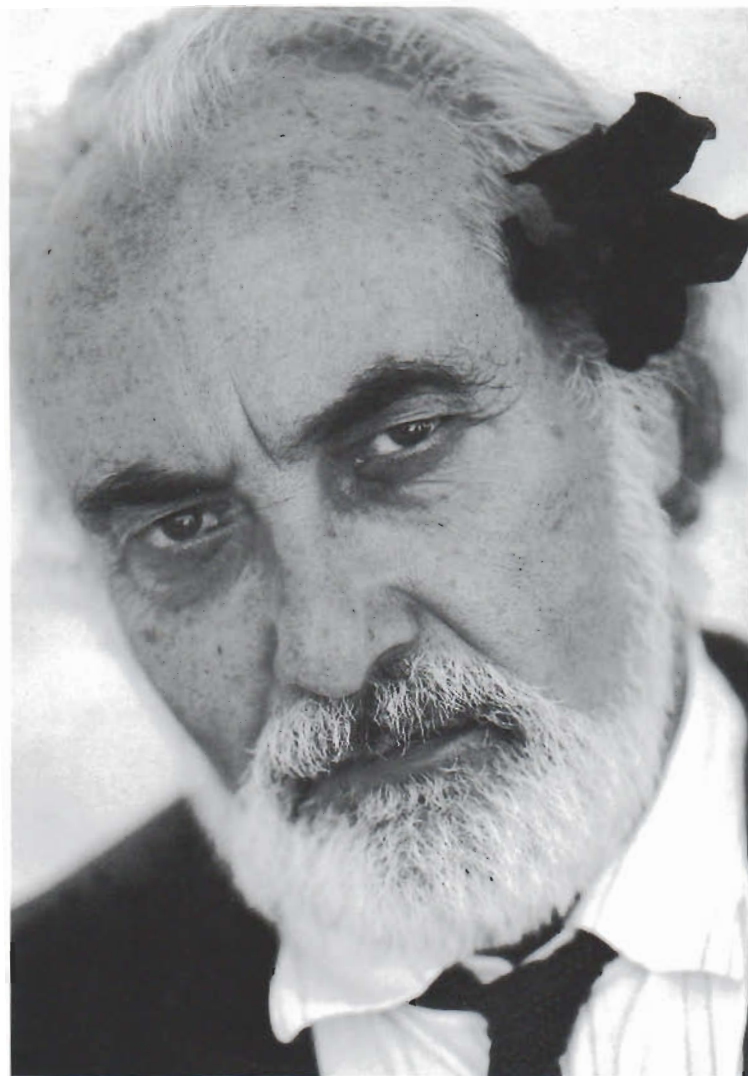


Foto: Ricard Bruch Buffard

L'OBRA



LACERACIÓ I - JACENT (1993)

195 x 115 cm

Tècnica mixta sobre tela

Foto: Carles Canetti



Ciclop ballant (1996)
115 x 195 cm
Tècnica mixta sobre tela
Foto: Ricard Burch Buffard



Out - Side (1995)

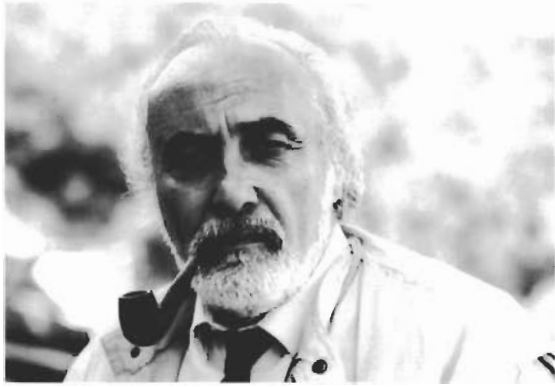
74 x 114 cm

Tècnica mixta sobre tablex

Foto: Ricard Burch Buffard



Forma I (1996)
115 x 195 cm
Tècnica mixta sobre tela
Foto: Ricard Burch Buffard



Àngel Martínez Lanzas

Va néixer a Baeza (Jaén) el 26 de març de 1934.

Autodidacta.

Accèssit Saló de Pintura Plasencia-Càceres, obra "Puente nuevo", als 18 anys.

Exposicions informals a París, any 1960.

Exposició individual al Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Tarragona, any 1973.

Seleccionat a la Biennial d'Art Premi Tapiró de Pintura, any 1974.

Seleccionat a la Biennial d'Art XXI Premi Tapiró de Pintura, any 1976.

Seleccionat Medalla Gimeno de Pintura, Tortosa, 1985.

Seleccionat a la Biennial d'Art XXV Premi Tapiró de Pintura, any 1985; membres del tribunal: Alfaro i Hernández Pijoan.

Seleccionat a la I Biennial de Pintura Joan Baptista Plana a Tarragona, maig 1986; membre del tribunal: Ceferino Olivé.

Seleccionat a la IV Biennial de Pintura Ciutat de

Manresa, maig 1987, medalla de bronze; membres del tribunal: Tharrats i Subirachs.

Seleccionat al Certamen de Dibuix Josep Marqués i Izard de Terrassa, Campionat Europeu d'Hoquei, juny 1987.

Exposició individual a Tarragona, desembre 1987, Palau de l'Antic Ajuntament, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona.

Exposició col·lectiva "Tarragona turística i monumental", organitzada pel S.I.T. en el Palau de l'Antic Ajuntament, gener 1988.

Seleccionat a la II Biennial de Pintura Joan Baptista Plana a Tarragona, maig 1988.

Exposició "Primera col·lectiva d'estiu", Galeria d'Art Josep Panadès, juny 1988, a Tarragona.

Exposició col·lectiva al Moll de Costa de Tarragona, centenari de la fundació de la Unió General de Treballadors (UGT), agost 1988.

Exposició individual de pintures i dibuixos, octubre 1988, al Palau Groslot, antic Ajuntament d'Orleans, organitzat per l'Ajuntament d'Orleans.

Exposició col·lectiva Galeria d'Art Madelaine Fraquet, gener 1989, a Orleans.

Exposició al Palau Municipal de Tarragona, setembre de 1989, organitzada per l'Ateneu de Tarragona.

Exposició individual de pintures i dibuixos, desembre 89 - gener 90, al Palau de la Diputació de Tarragona.

Exposició col·lectiva, setembre 1990. Sala Ateneu de Tarragona.

Exposició a la URSS.

Moscú, Casa del Poble, carrer Solianka.

Novosibirsk (Siberia); Galeria Nacional de

Pintura, desembre 1990-gener 1991.
Tomsk-Siberia. Gener-febrer 1991.
Kirow-Ucraina. Febrer-març 1991. Museu de Belles Arts.
Moscou. Març 1991.
Leningrad, l'Ermitage. Abril 1991.
Exposició individual i conferència a l'Ateneu de Tarragona. Maig 1991.
Exposició col·lectiva a l'Ateneu de Tarragona. Maig 1991.
11 dibuixos per al llibre *De Profunds* del poeta Juan José Ruiz Cuevas, desembre 1991.
Exposició individual 1a. Mostra i conferència a l'Escola d'Art de Tarragona. Maig 1992.
II exposició individual a Tarragona, juny 92. Palau de l'Antic Ajuntament, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona.
Artista invitat en la I Mostra Internacional de Mail Art Reciclat a les Voltes del Pallol, organitzat per l'Ajuntament de Tarragona. Juliol 1992.
Exposició individual al Castell de Vilafortuny (Cambrils), gener 1993.
Exposició individual a l'Ajuntament de Cambrils, març 1993.
Mostra d'Art Postal, a l'Antic Ajuntament: Bòsnia i Hercegovina, març 1994.
Exposició col·lectiva "Pro Cuba" Fortí de la Reina de Tarragona, agost 1995.
Exposició individual de diapositives al Centre Penitenciari de Tarragona, setembre 1995.
Exposició col·lectiva "Lliga contra el Càncer" al Palau de la Diputació de Tarragona, desembre 1995.
Exposició col·lectiva Associació d'Artistes Catalans i Iberoamericans. Biblioteca municipal

de Vila-seca, Tarragona, desembre 1995.
Exposició col·lectiva de pintors de Reus i Tarragona a l'Ateneu de Tarragona, maig 1996.
Exposició permanent a la Galeria Virtual d'Internet: <http://www.fut.es/vARTIFEX>.
Exposició individual a la Sala Gòtica de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), Fundació Pública de la Diputació de Lleida.
Exposició individual Palau Bofarull de Reus de la Diputació de Tarragona.

OBRES

Fons d'art de l'Ajuntament de Tarragona.
Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Tarragona.
Casa de Tarragona a Orleans.
Pinacoteca de l'Ajuntament d'Orleans.
Col·leccions diverses de particulars a Espanya i a França.
Obres Fundació Jeanne d'Arc. Orleans.
Obres al fons cultural de la Unió General de Treballadors (UGT).
Museu d'Art Modern de Tarragona.
Excma. Diputació de Tarragona
Museu de Belles Arts d'Orleans.
Ateneu de Tarragona.
Col·lecció BMW-Busquets, Tarragona.
Galeria Nacional de Pintura Novosibirsk (Siberia), URSS.
Galeria d'Art Casa del Poble de Moscou, carrer Solianka.
Pinacoteca del Col·legi Oficial d'Arquitectes Tècnics de Tarragona.
Museu de l'Ermitage, Leningrad. Cites de crítics soviètics.

VIDEOGRAFIA

Reportatge en vídeo de l'exposició al Palau de Grosset, Orleans, Televisió Francesa. Canal 1 i Centre (TVF 1 i TVF 2).

Reportatge en vídeo d'exposicions a Moscou, Novosibirsk (Sibèria), Tomsk (Sibèria), Kirow (Ucraïna), l'Ermitage (Leningrad), TV-URSS, Canal Central Moscou "TSN", TV Novos, programa "Panorama", Televisió Siberiana, TVS i TV Kirow.

Estudi de l'obra a la Facultat de Filosofia i Lletres de Tarragona.

REPORTATGES PREMSA

Catalunya Sud.

Diari de Tarragona.

Nou Diari.

Set Dies.

Espineta.

Vivre Orleans.

Claxon.

La nouvelle republique du centre (Orleans).

La republique du centre.

La nouvelle d'Orleans (Orleans).

Gaseta de Kirow (Ucraïna-URSS).

Vecherniy Novosibirsk (Sibèria-URSS).

Sovetscasya Sibiri (Sibèria-URSS).

Mololost Sibiri (Sibèria-URSS).

Sibisscaya Gaseta (Sibèria-URSS).

Diari la Mañana de Lleida

Diari El Segre de Lleida

REPORTATGES RÀDIO

Ràdio Fòrum Tarragona.

Ràdio Nacional d'Espanya - Tarragona.

Cope.

Onda Cero.

Orleans Ràdio.

Ràdio Rirow (Ucraïna-URSS).

Ràdio Novosibirsk (Sibèria-URSS).

Ser-Lleida

COMENTARIS

MARTINEZ LANZAS I LA FRONTERA DELS MITES

Entrar en el món d'Àngel Martínez-Lanzas és una invitació a les exploracions profundes de l'univers personal. No per mostra-me l'aspecte feliç i autosuficient. No per il·luminar-lo amb una contemplació beata. La plàstica de Martínez Lanzas revela l'ombra, subratlla el claroscuro i provoca la reacció.

L'agressió en pintura ens remet a les obres de Maurice Vlaminck quan diu: faig en pintura el que no he pogut fer amb una bomba.

Olga Xirinacs

Espectora. Novembre 1989.

La seva obra està impregnada d'un alt misticisme que el duu no a la salvació personal sino a la col·lectiva. Poques vegades hem pogut veure reflectiva amb major pietat la violació del l'home de manera més decisiva que en les seves "Laceracions" en els seus "Túmulo".

Francesc Miralles

Historiador i crític d'art. Juny 1992.

LAS "FLORES DEL MAL"

La historia, el tema, es siempre una obsesión. El hombre pudo haber sido, debería ser, puede que llegue a ...; ahora sin embargo sólo es un fantasma de sí mismo, una ruina desesperada. Los agentes de este mal son, como no podría ser menos, otros aparecidos: los poderes fácticos, la propia animalidad la decrepitud física. Para la redención apenas queda sexo la compañía de los iguales y la complicidad con el artista.

Carlos Mas

Profesor de Historia del Arte. Noviembre 1989

Ha cregut, l'artista, en un cert tombant de la seva evolució, que l'expressionisme, al cap i a la fi, concedia base més sòlida per a la fidelitat, per a l'assoliment d'allò que ell creu la justificació de l'obra d'art per al seu objectiu solidari.

Josep A. Baixeras

Escriptor i Ex-Senador. Novembre 1987.

"La influencia de sus obras es muy grande, lo que hace comprender que existe en sus cuadros una proporción armónica entre la idea, la imagen, la composición y la opinión propia e individual del tema".

Yuri Vorobiev

Director de la Galeria Nacional de Pintura de Novosivirsk (Sibèria-URSS). Junio 1991.

"Angel Martínez Lanzas met l'art à la portée du slogan. Sa peinture fait actuellement trembler

les vieux murs de l'Hotel Groslo".

Y.M. *(La Nouvelle République du Centre-Ouest - Oct. 1988)*

"...partout emerge cette enorme force expressive ou il sait unir dans un tenebrisme reiteré, un mélange de sarcasme de tendresse".

S.U. *(La République de Centre - Oct. 1988)*

Amb tot, d'aquet artista internacional afincat al Tarragonès, jo voldria destacar la seva capacitat de comunicar, de contribuir a fer de l'art un llenguatge comprensible i directe.

Joan M. Pujals i Vallvè

*Conseller de Cultura
de la Generalitat de Catalunya
Juliol 1996.*



DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

LB
PALAU BOFARULL